

Vuoden 2019 Liikaset

Vuoden Liikaseksi valittiin Hämeenlinnassa Eero ja Rauni Liikanen Mikkelin sukuhaarasta kiitokseksi ahkerasta osallistumisesta sukukokouksiin ja DNA-tutkimuksen tukemisesta. Eero otti nimityksen vastaan tutussa paikassa, sillä hän kävi armeijan aikoihin Hämeenlinnassa.

Eero syntyi Anttolassa ja asui ensi alkuun keskellä kirkonkylää. Sieltä perhe muutti mökkiin, jossa asuivat myös Eeron äidinäiti ja isänäiti. Mökissä oli talvisaikaan kaikkiaan kuusi henkeä. Kesät isä oli laivassa, joten häntä ei juuri näkynyt. ”Äiti, jääkö tuo setä meille yöksi?” kysyi Eero kerran syksyllä, kun isä valmistautui jäämään talveksi perheen luo.

Kansakoulun jälkeen Eero lähti Mikkelin ammattikouluun sähköasennuslinjalle. Sitten hän meni vapaaehtoisena armeijaan ja pääsi armeijan jälkeen sähköhommiin Mikkelin Hankkijalle.

Sitten koittikin jo Raunin tapaamisen aika. Mikkeliläinen Rauni oli vielä Tipulaa käyvä koulutyttö, kun hän yhtenä iltana näki Kiimakorttelissa kaksi nuortamiestä seisomassa jossain porttikongissa. Toisen heistä hän tunsi ja jäi juttelemaan. Toinen oli Eero. Rauni muisteli vaikutelmiaan: ”Sillä oli hirveen pitkät ripset, ja sit se oli ihan miehen näkönen. Sillä oli lökäpöksyt ja piippu hampaissa. Mä ajattelin sillon, et täs ois nyt semmonen mies, jonka mä haluaisin.”

Mikäpä oli halutessa, sillä kahden vuoden seurustelun jälkeen Eero ja Rauni menivät naimisiin. Nuoripari asui ensin Eeron Mikkeliin muuttaneiden vanhempien yläkerrassa. Mieli teki muuttaa pois ”vaikka Otavaan”, mutta sinne nyt ei muutettu, olihan sinne Mikkelistä monta kilometriä. Vanhimmat lapset *Aki* ja *Merja* syntyivät Mikkelissä, mutta kuopus *Vesa* syntyi Kuorevedellä, jonne Eero oli hakenut ja päässyt TVH:n palvelukseen Kuoreveden koelentokentälle.

Muutaman vuoden jälkeen Eero haki ja pääsi Vantaan lentoasemalle. Hän oli Ilmailulaitoksen palveluksessa hieman alle 40 vuotta. Rauni taas oli Martinlaakson Huollossa 35 vuotta eri tehtävissä, viimeiset 16 vuotta isännöitsijänä. Urakehitys oli koko ajan nouseva.

Vantaalla Eero ja Rauni asuivat ensin Martinlaaksossa kolmessa eri paikassa. Koko Martinlaakso oli yhtä rakennustyömaata. Aasukkaat olivat nuoria ja kaikilla paljon lapsia. Välillä lapset saivat olla keskenään. Merja sanoikin joskus: ”Äiti, sä et tiää yhtään, mitä me on kaikkee tehty.”

Joistain Vesan tekemisistä tuli tieto vähän liian myöhään. Kerran Vesa lastasi kaverinsa kanssa hiekkakasasta hiekkaa leikkiautoon. Sitten pojat ajoivat auton porraskäytävään ja kippasivat hiekan puoli kerrosta alempana olevaan kellarikerrokseen. Kun joku asukas valitti, Rauni kiinnitti ilmoitustaululle viestin: ”Katsokaa lastenne perään.” Vaan mitä hän saikaan kuulla: ”Kyllä se oli kuulkaa teidän poika.”

Martinlaaksosta Liikaset muuttivat omakotitaloon Varistoon ja asuivat siellä 25 vuotta. Nyt he ovat asuneet jo hyvän aikaa Taka-Töölössä. Sijanti on veneilijöille mitä kätevin, sillä venekerho on aivan lähellä.

Veneet ja niiden tuunaus alkoivat kiinnostaa Eeroa jo pikkupoikana, kun hän pääsi kesäisin viikoksi konemestari-isänsä seuraksi töihin. Ne olivat mielenkiintoisia viikkoja. Mielenkiintoisia tarinoita sain minäkin kuulla Eeron ja Raunin luona. Tässä tuli kerrotuksi vain osa niistä.

MT-L